

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., a. s., so sídlom: H.**, IČO: X., zast. advokátkou JUDr. S. F., so sídlom: N., proti žalovaným: **1/ F., so sídlom: T.**, IČO: X., **2/ C., a. s., so sídlom: U.**, IČO: X., obidvaja zast. advokátskou kanceláriou B. & P., s. r. o., so sídlom: H., IČO: X., konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta JUDr. J. B., **o zaplatenie 3 101 175,10 eur (93 426 000,-- Sk)**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 57Cb/42/1999, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 90/2010-1124 zo dňa 30. augusta 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 57Cb/42/1999-952 zo dňa 24. 06. 2010 v znení opravného uznesenia č. k. 57Cb/42/1999-955 z rovnakého dátumu, uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3 101 175,10 eur spolu s 12%-ným úrokom z omeškania od 01. 03. 2002 až do zaplatenia istiny. Súčasne žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 229 069,87 eur.

Na odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 2 Obo 90/2010-1124 zo dňa 30. 08. 2012, rozsudok súdu prvého stupňa v znení vyššie označeného opravného uznesenia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods.

2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia odvolaním napadnutého prvostupňového rozsudku bola skutočnosť, že tento vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplne zisteného skutkového stavu, súčasne že týmto rozhodnutím bolo žalovaným odňaté právo konať pred súdom.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 11. 2012.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“), prípustnosť ktorého odôvodnil procesnou vadou konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. tvrdiac, že odvolací súd odňal spoločnosti P. & I. možnosť konať pred súdom (č. l. 1166 – 1167).

Žalobca vo svojom dovolaní uviedol, že v priebehu konania bol súdu zaslaný návrh na zámenu účastníkov (podaním zo dňa 01. 04. 2011), a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 01. 2011 uzavretej medzi pôvodným žalobcom - spoločnosťou E., a. s. a spoločnosťou P. & E. (po zmene obchodného mena - P. & I.). Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, ktorý rozhodnutie prvostupňového Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, však o predmetnom návrhu nerozhodol, ale pokračoval v konaní s pôvodnými účastníkmi. Žalobca má za to, že najvyšší súd takýmto postupom pochybil, pretože na strane žalobcu konal s účastníkom, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), keďže nebol aktívne legitimovaný. Vyslovil, že vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Žalobca v dovolaní ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08. 11. 2012, ktorým menovaný súd ako súd prvostupňový pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila obchodná spoločnosť E., a. s. a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť P. & I.. Vo vzťahu k uvedenému však namietol, že predmetné uznesenie ku dňa podania dovolania nenadobudlo právoplatnosť.

Žalobca považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne aj z dôvodu, že odvolací súd nerešpektoval rozhodnutie dovolacieho súdu zo dňa 25. 10. 2007. Tvrdí, že najvyšší súd ako súd odvolací uznesením zo dňa 30. 08. 2012 rozhodnutie súdu prvého stupňa opätovne zrušil a vec mu vrátil na nové konanie s tým, že špecifikoval nové skutočnosti, v ktorých súd

pochybil, špecifikoval tiež dôkazy, ktoré nevykonal, to všetko napriek tomu, že doplnenie dokazovania nebolo súdu prvého stupňa vytknuté v žiadnom doterajšom rozhodnutí o odvolaní či dovolaní.

Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, resp. so zreteľom na zachovanie právnej istoty účastníkov dovolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

K dovolaniu žalobcu sa písomným podaním zo dňa 31. 01. 2013 vyjadril žalovaný v 1. rade (č. l. 1194 – 1208), ktorý dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol, alternatívne aby dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 3 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Z príslušných ustanovení O. s. p. (v ďalšom citované v znení účinnom od 01. 01. 2015) je zrejmé, že ním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. sú uvedené rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné. Je tomu tak v prípade, ak je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska s tým, že dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci je dovolaním napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho, ktorým zrušil odvolaním napadnutý prvostupňový rozsudok (v znení opravného uznesenia) a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ide teda o uznesenie v § 239 O. s. p. neupravené, čo znamená, že dovolanie žalobcu v zmysle vyššie citovaných ustanovení O. s. p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník konania namieta alebo nie), Najvyšší súd Slovenskej republiky sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu

odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseníu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. pritom nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že k vade vymenovanej v tomto ustanovení došlo, ale rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľ vo vzťahu k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. odvolaciemu súdu vytkol, že napriek tomu, že v priebehu konania bol súdu doručený návrh na zmenu účastníkov na strane žalobcu, tento o predmetnom návrhu nerozhodol, ale v konaní pokračoval s pôvodným žalobcom. Tvrdí, že v dôsledku tejto skutočnosti odňal spoločnosti P. & I., ktorej sa zámena mala týkať, možnosť konať pred súdom.

Dovolací súd z obsahu s vecou súvisiaceho súdneho spisu zistil, že dňa 18. 03. 2011 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu doručené v rámci odvolacieho konania k spisovej značke 2 Obo 90/2010 písomné podanie spoločnosti P. & I. zo dňa 11. 03. 2011 (č. l. 1024 – 1026) s návrhom na jej vstup do konania ako účastníka na strane žalobcu na miesto doterajšieho žalobcu – spoločnosti E., a. s. Pripustenie zámény účastníka v zmysle § 92 ods. 2 O. s. p. menovaná spoločnosť odôvodnila uzavretím Zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky z pôvodného žalobcu na spoločnosť P. & I. (zmluva zo dňa 31. 01. 2011 na č. l. 1027 – 1028). Odvolací súd uznesením č. k. 2 Obo 90/2010-1124 zo dňa 30. 08. 2012 rozhodol o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade podanom proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave ako prvostupňového súdu č. k. 57Cb/42/1999-952 zo dňa 24. 06. 2010 v znení opravného uznesenia č. k. 57Cb/42/1999-955 zo dňa 24. 06. 2010, a to tak, že odvolaním napadnutý rozsudok (v znení opravného uznesenia) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vrátení spisu prvostupňovému súdu, tento uznesením č. k. 57Cb/42/1999-1163 zo dňa 08. 11. 2012 pripustil, aby z konania vystúpila obchodná spoločnosť E., a. s. B. a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť P. & I., E. (reg. č. HE 142092). Na odvolanie žalovaného v 2. rade najvyšší súd ako dovolací súd uznesením sp. zn. 2 Obo 27/2013 zo dňa 31. 07. 2014 prvostupňové uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako

vecne správne potvrdil. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 08. 2014.

Z vyššie uvedenej chronológie jednotlivých úkonov je zrejmé, že odvolací súd návrh spoločnosti P. & I. v čase rozhodovania o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti prvostupňovému rozsudku zo dňa 24. 06. 2010 (v znení opravného uznesenia z toho istého dňa) mal k dispozícii a mohol (mal) o ňom rozhodnúť. I keď odvolací súd o predmetnom návrhu nerozhodol, rozhodol o ňom následne súd prvého stupňa, a to vyššie označeným uznesením č. k. 57Cb/42/1999-1163 zo dňa 08. 11. 2012, ktorý na odvolanie žalovaného v 2. rade potvrdil odvolací súd uznesením sp. zn. 2 Obo 27/2013 zo dňa 31. 07. 2014. Jeho doručením všetkým dotknutým účastníkom nadobudlo uznesenie právoplatnosť dňa 25. 08. 2014. V dôsledku uvedeného preto dôvod dovolania žalobcu odpadol a rozhodovanie o ňom je v súčasnosti bezpredmetné, keďže o návrhu na zmenu účastníka je právoplatne rozhodnuté.

Vo vzťahu k námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení, že odvolací súd nerešpektoval rozhodnutie dovolacieho súdu zo dňa 25. 10. 2007, dovolací súd poznamenáva, že prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 2 O. s. p. (ktorá je daná vtedy, ak sa odvolací súd odchýli od právneho názoru dovolacieho súdu, ktorý v prejednávanej veci vyslovil) možno uplatniť v prípade rozhodnutí vydaných v procesnej forme rozsudku, čo nie je tento prípad. Navyiac, žalobca túto svoju námietku nijako bližšie nešpecifikoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaní boli v dovolacom konaní úspešní, preto by mali právo na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolací súd im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, žalovanému v 1. rade preto, že napriek písomnému vyjadreniu k dovolaniu žalobcu si trovy v dovolacom konaní neuplatnil

a žalovanému v 2. rade preto, že mu žiadne trovy nevznikli (k dovolaniu žalobcu sa nevyjadril).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2015

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová